

BACH I EL BARROC

Pequeña crónica de Ana Magdalena Bach"

2n de GRAU MITJÀ

ÍNDIX

Mapa d'alemanya p.3

El Barroc: quadre comparatiu a Europa p.4

quadre comparatiu a Catalunya p.5

conclusió p.6

El professor p.9

Opinió personal p.11

Bibliografia p.12

EL BARROC A EUROPA

LA MÚSICA	La tècnica instrumental es perfecciona i queda reflectida en tractats i mètodes de l'art de tocar els instruments. La música s'independitza de la paraula, i neix la música instrumental. La tècnica de composició és una veu principal destacada sobre les altres i un baix que realitza el que anomenem baix continu.
L'ARQUITECTURA	Nascuda a roma. La línia corba i l'exuberant ornamentació arquitectònica tingueren un reflex amb la música en les melodies d'ornaments i acrobàcies.
L'ESCULTURA	Va triomfar l'afany de moviment i es va donar preferència als gestos exaltats i a la teatralitat. El músics van tractar de produir els efectes que excitaven els sentiments dels grans escultors barrocs.
LA PINTURA	Les característiques principals d'aquest gènere artístic foren el naturalisme, la forta expressivitat i el clarobscur. La pintura realista i els seus contrastos va guiar els compositors en les seves obres instrumentals.
LA LITERATURA	En l'art literari, en el segle XVI es va assistir el desenvolupament del tema religiós a través de la mística. Com a conseqüència de l'aparició dels teatres en què es representaven obres dramàtiques, es va produir un acostament entre els estament socials de la època.
LA FILOSOFIA	El racionalisme de Descartes va significar l'enlairament en la ciència moderna, basada en l'experiència i la inducció. La filosofia empírica fou inicialment desenrotllada per Bacon i reafirmada per Newton i David Hume. Entre la ciència i la música s'infereix que en la música es van iniciar els dos models: major i menor que han perdurat fins a avui i en la filosofia va néixer la ciència de

	l'harmonia.
LA POLÍTICA	Va influir en el desenvolupament musical, ja que la monarquia absoluta imposà l'ús d'una melodia principal i d'altres de secundàries, i també va exercir un absolutisme instrumental sobre la resta de l'orquestra.

–4–

EL BARROC A CATALUNYA

LA MÚSICA	Evoluciona paral·lelament a la música europea. Sofreix la influència de la música francesa i la italiana. L'orgue va ser l'únic instrument que tingué repertori. Joan Baptista Cabanilles és el músic barroc català més destacat.
L'ARQUITECTURA	El barroc arquitectònic es caracteritzava per l'exuberància decorativa, amb la qual es perseguia fascinar els creients, donant-los la imatge d'una <u>església</u> rica i poderosa, en front de l'església reformista, que buscava l'austeritat. Hi destacà l'orfebreria que produí obres treballades amb gran sensibilitat.
LA PINTURA	Esdevingué una transformació de les atmosferes nítides renaixentistes amb les tèrboles del barroc: el clarobscur emprat, no com a tècnica de modelatge, sinó una forma d'expressivitat psicològica. Francesc Ribalta, Josep Riera van ser uns dels pintors destacats per les seves innovacions a l'art del barroc.
LA ESCULTURA	L'obra escultòrica més destacada van ser els retaules barrocs, normalment fets de fusta però que podien ésser construïts amb altres materials com alabastre, marbre que quasi estaven en totes les esglésies de l'època. Antoni Joan Riera, Francesc Grau van ser escultors destacats de l'època del barroc.
LA LITERATURA	En aquesta època, pel que fa a la literatura culta en català, trobem un trencament amb la tradició literària del país. Els autors que escriuran en català, no prendran com a model els clàssics catalans, sinó que s'emmirallaran en autors contemporanis castellans. De fet, el Barroc és un moviment que té en la literatura castellana el seu principal punt de referència. Molts d'aquests castellanismes, però, s'han d'entendre com a neologismes que s'intenten incorporar conscientment a l'idioma.

–5–

EL BARROC MUSICAL

ORIGEN S'inicia a Itàlia.

DURADA El barroc va des de el segle XVII fins mitjan dels segle XVIII, i es

pren com a data d'inici l'estrena de la primera òpera (1600) i com a data final la mort de Johann Sebastian Bach (1750).

CARACTERÍSTIQUES

- Va prevaler l'estil homofònic.
- Va néixer el baix xifrat.
- Adquireix una gran importància el baix continu.
- Té més importància l'estil harmònic.
- Independència entre la música vocal i la instrumental.
- Neix la música dramàtica.
- Sorgeix l'orquestra, els grups de cambra es perfeccionen.
- Apareix el ritme mecànic.
- Ús d'acords dissonants.
- La música profana es fa més important que la religiosa.
- El compositor practica tots el gèneres de la seva època.

FORMES MÚSICALS VOCALS

- La cantata.
- L'oratori.
- La passió
- L'òpera. Les parts més importants d'aquesta són: l'obertura, els cors, els interludis i ocasionalment el ballet.

FORMES MUSICALS INSTRUMENTALS

- El preludi i la tocata.
- La fuga.
- 6–
- La sonata.

- La suite.
- El concerto grosso.
- El concert solista.

COMPOSITORS Heinrich Schütz (1585– 1672)

Georg Philipp Telemann (1686– 1767)

Dietrich Buxtehude (1637– 1707)

Johann Pachelbel (1653– 1706)

Johann Sebastian Bach (1685– 1750)

Henry Purcell (1658– 1695)

Georg Friedrich Haendel (1685– 1759)

François Couperin (1668– 1733)

Jean– Philippe Rameau (1683– 1764)

Marc– Antoine Charpentier (1634– 1704)

Francisco Correa d'Arauxo (1575?– 1663)

Joan Baptista Cabanilles (1644– 1712)

Gaspar Sanz (1640– 1710)

Joan Cererols (1618– 1680)

Arcangelo Corelli (1653– 1713)

Giuseppe Torelli (1658– 1709)

Tomaso Albinoni (1671– 1750)

Giovanni Battista Vitali (1644– 1692)

Giuseppe Tartini (1692– 1770)

Antonio Vivaldi (1676– 1741)

Giacomo Carissimi (1605– 1674)

OBRES MÉS IMPORTANTS

Concert per a trompeta i orquestra, Concert per a oboè i corda, Sonates metòdiques per a flauta.

Georg Philipp Telemann

–7–

Cànon

Johann Pachelbel

Suite 2 i 3, Concert de Brandenburg, Concert per a 4 clavecins, més de dues-centes cantates, Passió segons sant Mateu, sant Joan; el Clavecí ben temprat, les Variacions de Goldberg, i la Toccata i fuga en re menor.

Johann Sebastian Bach

Dido i Enees, El rei Artur, La reina índia.

Henry Purcell

Odó, Juli Cèsar, Rodelinda i Jerjes.

Georg Friedrich Haendel

Le tambourin, Tractat de l'harmonia.

Jean-Philippe Rameau

Te deum

Marc-Antoine Charpentier

Sonate da chiesa i 12 sonate per violino.

Arcangelo Corelli

Sonate per a violino

Tomaso Albinoni

Concerti Grossi, Les quatre estacions, Concert per a dues mandolines, Il cardellino.

Antonio Vivaldi

Jepthe

Giacomo Carissimi

–8–

EL PROFESSOR

Des de molt petit que la música em fascinava.

M'agradava tot el que estava relacionat amb la música i per això vaig voler que me n'ensenyessin. Els meus

pares em van fer anar a aprendre a tocar el clavicèmbal. Aquell instrument em va agradar: les tecles, la manera de tocar-lo, etc.

El meu professor, en sabia molt de tocar aquell instrument. I me'n va ensenyar moltíssim. Vaig passar cinc anys al seu costat aprenent a interpretar obres, cada vegada amb un grau de dificultat més elevat.

Un dia després de classe, el meu mestre em va dir que l'acompanyés a una església que hi havia prop d'allí, perquè m'ensenyaria un músic de veritat. Aquestes van ser les seves paraules. Tots dos vam entrar en aquella església i vam sentir una música preciosa. Una música perfecte, inhumana. Una música mai sentida per les meves orelles. Em vaig mirar bé aquella figura que tocava assentada davant de l'orgue. No es movia gaire i col·locava les mans d'una manera molt elegant.

Quan aquell dia vaig tornar a casa no em podia treure del cap aquella música. Em vaig assentar davant del clavicèmbal i vaig intentar col·locar les mans amb l'elegància que havia vist hores abans, però em va resultar bastant difícil, ja que només ho havia vist un cop i no sabia ben bé el que havia de fer.

Cada vegada em dedicava més amb cos i ànima al meu instrument, i un dia el meu professor em va dir que no volia donar-me més classes, que volia que una persona que en sapigués més ho fes per ell.

I així va ser com vaig anar passant de professor en professor buscant-ne un que m'agradés.

Finalment, un dia vaig sentir que aquell home que jo havia sentit en aquella església feia tants anys, donava classes a gent que realment en tingués ganes.

I vaig pensar que no perdia res si hi anava i intentava fer que em dones classes. Així va ser com un dia de primavera em vaig presentar a casa dels Bach, i l vaig demanar al senyor Bach que m'ensenyés a tocar el clavicèmbal com ell tocava l'orgue.

-9-

Bach va acceptar de donar-me classes, amb la condició que jo m'hi esforçés tot el que pogués. I així li vaig prometre.

Van ser uns anys molt satisfactoris per mi, ja que vaig aprendre moltes coses. Bach em va tractar com al seu propi fill i jo vaig esdevenir com un deixeble per ell.

No em penedeixo gens d'haver anat a cercar el meu professor, el que em va ensenyar més coses, el meu mestre, el senyor Bach.

-10-

OPINIÓ PERSONAL

M'ha agradat molt llegir aquest llibre, ja que es molt interessant. Te n'adones que la família Bach també va passar mal tràngols com totes les famílies, que van tenir dificultats amb alguns fills i de vegades amb la feina de Bach.

També et fa adonar que el punt de vista d'una dona d'aquella època es totalment diferent del punt de vista femení d'avui. La dona de Bach, Anna Magdalena, es creu molt inferior al seu marit i en moltes parts del llibre comenta, que ella es sentia afortunada al haver-se casat amb en Sebastian, així l'anomena en el llibre, ja que confia en ella i li comenta totes les accions i les decisions que decideix i realitza.

També mostra les diferències culturals entre la cultura de llavors i la d'ara, en ocasions molt diferents.

L'autora de la biografia, la muller de Bach, descriu amb molta precisió el que sent quan escolta la música de Johann Sebastian Bach, sobretot quan escolta com interpreta l'orgue.

M'ha impressionat bastant el fet que Anna Magdalena i Sebastian tinguessin tant fills, tot i que Bach ja n'havia tingut amb la seva antiga esposa.

-11-

BIBLIOGRAFIA

Nova enciclopèdia catalana de l'estudiant Associació de Mestres Rosa Senat

Invitació a la música ROSELLÓ, Josepa

Enciclopèdia catalana

Pequeña crónica de Ana Magdalena Bach Anna Magdalena Bach

Història de Catalunya ALBET, Montserrat

DELGADO, Josep M.

De FLUVIÀ, Armand

GARCIA CÁRCEL, Ricardo

()

pagina web [http:// www.personal.redestb.es/tonip/emoderna.html](http://www.personal.redestb.es/tonip/emoderna.html)

-12-